

గ్రంథ రామేశ్వర సేవకము

Sino 262

13221

శ్రీ
ఆనందరామేశ్వర శతకము

ఇది
కొండేపూడి కొండనగారిచే
రచియింపబడియె.

కెందవ మూర్ఖు.

రాజమహేంద్రవరము.
యస్. గుప్తేశ్వరరావుబ్రదర్సువారి
శ్రీచింతామణి ముద్రాక్షరశాలయందు
ముద్రింపబడియె.

1912.

ఆనందరామేశ్వర శతకము

- నీ. శ్రీసాంబమూర్తి నేవించి మొక్కుచు బావ్యతీత్రుని భక్తిగొలిచి
వాల్మీకిమానికి వందనంబులు జేసి బ్రహ్మదేవునిరాణి బ్రస్తురించి
శ్రీకుకాదులకు నే నేవించి మనమున శ్యాసనారదులకు దోసి లాగి
యాంజనేయాదుల కభివందనము జేసి శంకరాచార్యుల శరణు జొచ్చి
కాళివాసాదికవులకు కేలు మొగించి నీసకతకంబు జెప్పెద భానురముగ
యిరునుమందపురాధీశ దురితనాశ / శ్రీమదానందరామేశ్వర శతకము.
- నీ. నాగభూషణ నిన్ను నమ్మి గొల్పెద నేను నిజముగా నను బ్రోవు నీలకంఠ
భక్తవత్సల నిన్ను భక్తితో నేవించు వర మిచ్చి కాపుము వామదేవ
ఇందుశేఖర నిన్ను నింపుగా బూజించు గరుణించినను గావు గరళకంఠ
విశ్వేశ నిన్ను నే వేడ్కతో భజియుంటు భయ మెల్ల బాపుము పార్వతీశ
యరుచు నీరీతి భక్తితో నమదినంబు / శక్తికొలదిగ వేడెద ముక్తికొరకు / యిరును॥
- నీ. శంకర నీనామసంకీర్తనంబుచే భక్తులందఱు వేగ ముక్తులైరిక్క
శ్రీకంఠ నీపాదసేవ జేసియుగాదె ధరణిలో సజ్జనుల్ ధన్యులైరి
పురమైరి నిను నమ్మి బూజ జేసియుగాదె దాసులు కైలాసవాసులైరి
ఇందుశేఖర నిన్ను నింపుగా బూజించి భాగ్యవంతులు మోక్షపథవి గనిరి
నీదుమహిమను వర్ణింప నిశ్చయముగ / శేషునకునైన వశమానె శేషభూష / యిరును॥
- నీ. కనకంబు దొంగిలించినపాతకంబైన బ్రాహ్మణు జంపినపాపమైన
దుర్దానములు గొన్నదురితజాలంబైన మద్యస్థానము నేయుమలినమైన
గురుభాను నొందినఘోరదుష్కృతమైన గల్లలాడిన తీవ్రకలుషమైన
గోమాత్య జేసినగుగతిల్పివంబైన విప్రసాము మారించువృజినమైన
నిట్టిపాపంబు లేకమై జాట్టుకొనిన బాయనీనామ భజనచే భక్తమగుచు / యిరును॥
- నీ. కోపమా లేక నాపాపమా సకృపలోపమా నశ్చేలు లోకరక్ష
పంథమా లేక సామంతమా పదుబలవంథమా కృప జూడు కంఠహరణ
శేరమా నను బ్రోవ భారమా నీకు నే దూరమా క్షరణించు దురితహార
కష్టమా నీ శిషి నష్టమా నామరదృష్టమా రిక్తి ము శిష్టవరద
భక్తతరగమక ను నమ్మి శక్తికొలది నిన్ను వేసితి నీరీతి నీలకంఠ / యిరును॥

ఆనందరామేశ్వరశతకము.

శ్రీదమిలోపల నేను బుట్టినప్పటినుండి సత్కార్య మొకటైన సలుపలేదు
 తీర్థయాత్రలకై న తిరిగివచ్చెదనంటె పరదేశమున గవ్వపడగలేను
 యజ్ఞాదికంబులనైన జేసెదనంటె దండిగా నాకును ధనములేదు
 శ్రీలో మినుగూర్చి తపముజేసెదనంటె తరుచుగా శ్రమ కేను తాళలేను
 శాశ్వతము గాన మీపాదపంకజములు! భక్తితోగొల్తు నను బ్రోవు భద్రముగను! యి॥

శ్రీ. చుక్కలగమిసైన లెక్క సేయగవచ్చు నినుక లేబువులైన నెన్నవచ్చు
 వనధితర, గమల్ గణన సేయగవచ్చు యించుబిందువులైన నెంచవచ్చు
 యమునికింకరులతో నైనబోరగవచ్చు బులిగోరులైనను బుణకవచ్చు
 జపన్న భావలు జదివి చెప్పుగవచ్చు మృత్యుదేవతనైన మ్రొంగవచ్చు
 గాని మీమీద మనస్కాగడియయైన! నిలుపలేరయ్య మనజాబునిలకంత! యిరును॥

శ్రీ. కాళ్ళునొవ్వగ బలుఘట్టముల్ నడుచుచు వారణాసికిబోవ వాంఛవలదు
 యుపవాసములతోడ దపము చాలగజేసి భ్రాతృభోదుత గవ్వబడుటవలదు
 యశ్యమేధాదుల నమితంబుగాజేసి విత్తంబు చాలను విడువవలదు
 కిరీతాలంబున వాతంబుబాధింప ముక్తికై నదులలో మునుగవలదు
 భక్తితో మిమ్ము భజియింప ముక్తిగల్గు! గాని తక్కినకృతములగనరుముక్తి! యిరును॥

శ్రీ. వాయుసాన్నంబులు భక్తు లందఱి కిచ్చి విరివిగా వివము సేవించినావు
 పీతకాశేయముల్, స్వయంజనంబుల కిచ్చి గజచర్తమును నీవు గట్టినావు
 శయ్యాదికంబులు సజ్జనావళి కిచ్చి పలుగురాతిని నీవు పండినావు
 తారహారావళుల్ దానులందఱికిచ్చి భుజగేంద్రమును నీవు బూనినావు
 యిట్టిదాతృత్వ మిలలోన నెందుగలదు! ఇదిజూచిన నీపాటివేల్పుగలడే! యిరును॥

శ్రీ. ధరణిలోపల నన్న దానపరుండైన సత్యవాక్యము బల్కు చరనుడైన
 దీర్ఘయాత్రలకునై దిరుగుపుణ్యుండైన మత్స్యత్రాజ నొనర్చు మనజుడైన
 జయనాదియాగముల్ సలుపువిప్రుండైన భూదానములు జేయుపురుషుడైన
 సత్సాత్రదానముల్ సల్పుసజ్జనుడైన నుపవాసములు సేయుతపసియైన
 జ్ఞానముననమ్మి మదిలోన గానకున్న! ముందు గల్గునె సాంప్రాజ్యమొక్కపదవి! యి॥

శ్రీ. గార్ధభంబున కేల కాంచనచేలంబు నూకరంబున కేల చూతఫలము
 మాచకచుక్క కేల మా కికచరంబు సారమేయము కేల సద్యోతంబు
 రంకులాడికి నేల రంగైనపతిభక్తి మద్యపానుని కేల మంత్రజపము
 మర్తనావళి కేల దొడ్డపురాణంబు కట్టుపండున కేల కొమలాంగి
 నిర్మలంబున కేటికి వితరణంబు! దుష్టజనునకు మీమీద దృష్టియేల! యిరును॥

అనందరామేశ్వరశతకము.

- సీ. తనలేమికిని జాలరా న్యమందగరాదు పరులకల్లి దుఃఖపడగరాదు
యన్నదమ్మలదాయ మపహరింపగరాదు జారచోరులవెంట జేరరాదు
తనుమున్న జేసినధర్మమల్ దలపోసి యిచ్చిపోతి నటంచు నేడ్వరాదు
యొకడు చేసెడుధర్మ మోవలేకను తాను విఘ్న మెన్నడును గావింపరాదు
తాను చేసినధర్మంబు దలపరాదు! భక్తి మీయందు లేకుండ బ్రతుకరాదు! యిరును॥
- సీ. పరభామలను జూచి భ్రాంతి జెందితిగాని యింపుగా మిమ్ము బూజింపనైతి
దుష్టజనంబులతోడ గూడితిగాని శిష్టసోగత్యంబు జేయనైతి
సభ్యాగతుల జూచి యదలించితినిగాని శక్తితోడుత బూజ సలుపనైతి
వేదాంతులను జూచి వెక్కిరించితిగాని భక్తితో పాదముల్ బట్టనైతి
నిట్టిద్రోహుడ నే గాన నివుడు వాడు! తప్పు లెన్నక రక్షించు తండ్రివలెను! యిరును॥
- సీ. అభ్యాగతుల జూచి యదలించుచు భక్తి నన్నంబు బెట్టినయిత డొకండు
తల్లివండులకును దైన్యము లేకుండ వార్ధి కృమున బ్రోచువా డొకండు
పెండిలి గాకున్న పేదభూసురుడునై వాహికము జేయవా డొకండు
శిథిలమైయున్న శివ నీదుభవనంబు సరవిగా గట్టించుసరను డొకడు
నిట్టిపుణ్యులు మిము జేరి గజ్జ గాను! ధన్యులగుదురు జగతిలో దాసపోవు! యిరును॥
- సీ. ముదిమి చాలగ గల్గి మూల్గుచుండెడువేళ బలువై సరోగముల్ గలుగువేళ
గుత్తుక శేషంబు గూడియుండెడువేళ నన్నంబు హితవు లేకన్న వేళ
నూపించి చూడంగ దేహవిస్మృతివేళ గాలకింకరులను గనెడువేళ
వడితోడ దేహంబు వడకుచుండెడువేళ దనవులొ పాణముల్ దాటువేళ
నిన్ను నే నెట్లు భజియింతు నీలకంఠ! వ్రాటికిప్పుడె మిము గొల్పినమ్మనాను! యిరును॥
- సీ. కర్ణామృతంబుగాఘనమైన శక్తిధర్మ బొగడుచుండగ లేచిబోవునత్తుడు
నేత్రోత్సవంబుగా నిన్ను బూజింపంగ శ్మణమైన నచట నిల్వనియతడు
సజ్జనావధి మిమ్ము స్మరణనేయగ జూచి వీసల కింపుగా విననియతడు
భక్తవర్యులు నిన్ను భజియింపగా మది సహ్యాంబు లేకను జరుగునతడు
ఇట్టిదర్శన లెల్లను గట్టిగాన! భాధపడుదుగు యమునిచే బరమనందు! యిరును॥
- సీ. ముక్తిజెందుటకు నే భక్తిగొల్పితిగాని ధరణిలో గొప్పకై దలచి గాదు
మోక్షంబుకొరకు నే మెక్కి వేడితిగాని భువిలోనజనుల మెప్పులకు గాదు
సాయుజ్యమునకు నే సమ్మతించితిగాని విరివిగా ధనముకొసరము గాదు
జన్మనాశమునై స్మరణజేసితిగాని బలువుగా భోగసంపదకుగాదు
ధర్మచింతనకప్పుడు దగిలియుండు! గాన వరమిచ్చి బ్రోవుము కష్టమనక! యిరును॥

ఆనందరామేశ్వరశతకము.

- పీ.** ద్రోహుండ వని నన్ను దూరపాడిన నేమి దీనుడ వని చాలదిట్టలేమి
 విత్తహీనుడ వని వెక్కిరించిన నేమి వెంటడించెయ్యి మూలి విరిచిలేమి
 యబ్బుండ వని నన్ను హాస్య మాడిన నేమి సారీతి గన్గొని నవ్వలేమి
 పచ్చలందున నన్ను రవ్యజేసిన నేమి పొలుడ వని నోట బల్కిలేమి
 కనుటికిని తెప్పవలె నీవు గాచెయ్యుండ! నరులసంగతి నా కేల నాగభూషణియరును॥
- సీ.** అధికారమునకు ని న్ననుసరింపగ లేదు విద్యార్థమై నిన్ను వేడలేదు
 భూము మిమ్మరి చాలబూషింపగా లేదు శ్రద్ధవ్య మిమ్మరి నిన్ను దలపలేదు
 నుతుల నిమ్మరి చాలనుతులు నేయగలేదు యన్న మిమ్మండు ని న్నడుగలేదు
 పనుల నిమ్మరి చాలబాధపెట్టగ లేదు భోగ మిమ్మరి నిన్ను పోగడలేదు
 నామకొంక తెరవేర్చి నీదుపాడు! భక్తి నొసగిన చాలును ముక్తికొరకు! యరును॥
- పీ.** శ్రీకంఠ నీపాదసేవ చేసిన వేగ దుఃఖిసంఘము లెల్ల నొలిగిపోవు
 శ్రీకంఠ నీపాదసేవ చేసిన వేగ పాపజాలము లన్ని భస్మ మగుచు
 శ్రీకంఠ నీపాదసేవ చేసిన వేగ బలువై నరొగముల్ దలగుచుండు
 శ్రీకంఠ నీపాదసేవ చేసిన వేగ గర్భదారిద్య్రముల్ గడచి చును
 నిఖిలజనులకు భువిలోన నీదుపాడు! సేవకన్నను వెంకటాశ్రమ గలదె! యరును॥
- పీ.** సుకాంతలను జూచి భ్రాంతి జెందుటకంటె నవనిలో జాత్యంధు డగుట మేలు
 యన్నదమ్మలభాగ-నరపహరించుటకంటె నెంచగా విముచు భక్షించ మేలు
 నీభక్తవరులను నింద జేయుటకంటె నగ్నిలో బడి దగ్ధ మగుట మేలు
 యగ్రజన్మలభూము లపహరించుటకంటె కూటికై ము పైకుకొనుట మేలు
 యొలిగి దుర్మార్గపథులను జేయుకంటె! విశ్వరూపుడైన ప్రాణముల్ విడువ మేలు! యరును॥
- పీ.** అవనిలో జనులందు నలిలుబు డగువాడు బీదవాళ్ళకు దాన శిక్ష మిడదు
 తా దెట్టవన్న ను దలపులోపలనైన నొరులు జేసెను ధర్మ మోర్వలేదు
 ధర్మంబు జేసిడి దాతయొద్దకు జేరిఎప్పు మెప్పును గావింప గోరు
 ఫలవిఘాతంబైన బలుసంతసము నొందు స్థిరముగా ఫలమై చింత నొందు
 ఇట్టిదుర్మార్గులకు డగునట్టివాడు! శిక్ష నొందుచు యునుచి నీధముగను! యరును॥
- పీ.** నీనామమే మాకు నిజముగా మోక్షంబు నీనామమే మాకు నిఖిలధనము
 నీనామమే మాకు నిండైన గ్రాసంబు నీనామమే మాకు నిఖిలజపము
 నీనామమే మాకు నిత్యసంతోషంబు నీనామమే మాకు నిఖిలసుఖము
 నీనామమే మాకు నిత్య మానసోర్ధ్వంబు నీనామమే మాకు నిత్యపదవి
 గాధ నీనామకీర్తన గరుణతోడ! సంతతము నాకు దయసేయు శక్రవీనుక! యరును॥

- సీ. నీసానుమేకదా నిఖిలజీవుల కెల్ల సాయుజ్యపదవికి సాధనంబు
 నీసానుమేకదా నిఖిలలోకములకు మూలమంత్రం బయ్యె మోక్షమునకు
 నీసానుమేకదా నిఖిలమానవులకు నఖిలార్థసిద్ధికి నాలయంబు
 నీసానుమేకదా నిజముగా జూడంగ నఖిలలోకములకు నావధంబు
 మారకతరూప నీసానుమహిమ దెలిసి! భజన చేసినవారికి పరమసుఖము! యిరును
- సీ. నాగభూషణ నీదు నానుమంత్రముచేత భక్తు లందరు వేగ ముక్తు లైరి
 నాగభూషణ నీదు నానుమంత్రముచేత పరినిహంసలు మోక్షపదవి గనిర్చి
 నాగభూషణ నీదు నానుమంత్రముచేత ధాను లందరు వేగ ధన్యు లైరి
 నాగభూషణ నీదు నానుమంత్రముచేత భాగ్యవంతులు మోక్షపదవి గనిరి
 శైలజాధీశ నీసాను జపముకంటె! విశ్వమున మంత్రరాజంబు వేరె గలదె! యిరును॥
- సీ. శ్రీమహాదేవ నిఁ జిత్తంబులోపల స్మరణ చేసెడివారిచరణమృలకు
 వందనంబులు చేసి వరసగా బూజింతు నిన్ను వేదనివారి నే స్మరింప
 నీభక్త వరులను నింద జేసెడివారిచెంత కల్పదు నేను చేరబోను
 సర్వజ్ఞుల మటంబు గర్వాంధు లగువారి నిజరూపనామమో నే దలంప
 వసుధలోపల నీభక్తవరుల కెల్ల! దాసుడను నన్ను భోంతు ధన్యచరిత! యిరును॥
- సీ. ఇభవక్త్రభజక ని స్నెంత వేడినగాని కరుణజూడ వదె సరణంబు
 భక్తితో ని స్నెంత భజన జేసినగాని హితవుగా వివకున్న హేళి వేమి
 పలుమారు ని స్నెంత బల్కరించిన గాని మూల బల్క వదేమి మానవృత్తి
 ముదముతో నీ కెంత మ్రొక్కి వేడిన గాని క్షండ్ల జూడ వదేమి కపటబుద్ధి
 ముక్తిదాతుక నావంటి మూర్ఖజనుని! భాగ్య పెట్టిన నీ కేమి ఫలము గలుగు! యి॥
- సీ. కలహాటి యతిధిసత్కారిరంబు నేయక దాతయే గడుదున్నపోతు గాక
 తిరిదండ్రుల చాల దాడిచేసినవాడు నును దొనె బహుపాపరతుడు గాక
 పతితోడ కలహించి పలుమారు నేడ్చిన సతి యొనె దుర్మార్గపతియు గాక
 సాధుసంరక్షణ సలుపకుండినవాని పదవియే దౌర్భాగ్యపదవి గాక
 శక్తికోరిదిగ మిము బూజపలుపకున్న! జనుడు ఘనుడౌ నె నతడు దుర్జనుడుగాక! యి॥
- సీ. ఉదయమందున లేచి యొప్పుగా నని కేగి మునురున చలిసిటు మునుగువారు
 ముక్కులు బిగబట్టి ముఖ్యకాలిబున సంధ్యాదికృత్యముల సలుపువారు
 సమిధ లాజ్యముతోడ సమకూర్చి వహ్నిలో చెలగుచు హోమంబు చేయువారు
 నతిధిసత్కారింబు లాచరింపుచు వైశ్యదేవాదికంబును వీర్చువారు
 ఫాలలోచన శంకర భక్తి నిన్ను! గొలుచువారలకన్నను శోధివారు! యిరును॥

- సీ. కవితారసజ్ఞత గలుగఁజుత్తు డెరుగునే యెరిగిన సరసజ్ఞ డెరుగుగాని
సతిరతిసౌఖ్యంబు వండుం డెరుగునే యెరిగిన యువజనుం డెరుగుగాని
గురుగర్భవేదన గొఱచా లెరుగునే యెరిగిన సుతపతి యెరుగుగాని
పావీతీచతురత బాల్కం డెరుగునే యెరిగిన విద్యాంసు డెరుగుగాని
యెన్ని యెరిగిన నీభక్తు డెరుగుగాని మూర్ఖు డెటువలె వెరుగును ముక్తిమహిమ! యి॥
- సీ. విద్య నేర్చుట చాల విత్తాంశంబుకే భూము లార్జించుట భుక్తికొరక
సర్వత్రైండియాదుట సౌఖ్యకరంబుకే సుతుల గనుటకు మంచి గతులకొరక
విత్త మార్జించుట విభవాభివృద్ధికే ధనుల నార్జించుట పాడికొరక
భూము లిచ్చుట గొప్ప తుణ్యచయంబుకే నగలు ధరించుట సాగసుకొరక
ఇతరకాన్యంబులందున నిచ్చ మాని! భక్తితో మిమ్ము గొల్పుట ముక్తికొరక! యి॥
- సీ. విశ్వక నీకథల్ వినియుండుటే చాలు కర్ణద్యయంబును గలుగుఫలము
సురతూజ్య నీమూర్తి జూచియుండుటే చాలు కర మొప్పు నేతరుల్ గలుగుఫలము
గజతెరి నీతూజ గావించితే బాలు గరిమతో మా సముల్ గలుగుఫలము
శివ నీదుకీర్తన జేసియుండుటే చాలు వల నొప్పు నాలుకే గలుగుఫలము
దునుములో నిమ్మ సతతంబు మరవకున్న! జగజ్జలంపల గలుగును జన్మఫలము! యి॥
- సీ. పద్మభవార్చక పాదారవిందాయ మలినదూరాయ నమశ్శివాయ
భుజగేంద్రభూషాయ భూరిప్రభావాయ మదనాంతకాయ నమశ్శివాయ
రజితాద్రివాపాయ రాజీతసుగుణాయ మానితూజ్యాయ నమశ్శివాయ
గజచర్మవస్త్రాయ కలువవిఘాతాయ మాచివంద్రాయ నమశ్శివాయ
మంజుభూషాయ తుభ్యం నమశ్శివాక్షయాయ మొక్కుదు నీరీతి ననుదినంబు! యి॥
- సీ. రాజులలోన శ్రీరామచంద్రుడు మేలు గిరులలో ష్వేరుభూధరము మేలు
యభిలషానములలో నన్న వానము మేలు తరువులలో గల్పతరవు మేలు
యభిలషర్షములలో సగ్రవర్షముమేలు మృగములలో సింహమృగము మేలు
యభిలషర్షములలో నాదిశేషుడు మేలు గ్రహములలో దివాకరుడు మేలు
శ్రీలలోపల జగతిలో నీత మేలు! దేవతలలోన శంకర నీవు మేలు! యరును.
- సీ. శ్రీకంఠ నీశేష జేయంగ నావంతు నిజముగా రక్షింప నీదివంతు
సతతంబు నీతూజ సలుపంగ నావంతు నిరతంబు నను బ్రోవ నీదివంతు
భక్తితోడుత నీమ్ము భజియింప నావంతు నశ్చయంబుగ గావ నీదివంతు
వరసగా నీకీర్తి కర్ణంప శుభ్రుండు నిత్యంబు కరుణింప నీదివంతు
శంఖముగా నీట మొక్కుట నాదివంతు! నిత్యపద విచ్చి బ్రోవుట నీదివంతు! యి॥

ఆనందరామేశ్వరశతకము.

నీ నీనామరుచిగొన్న నీపాదభక్తుండు పాలు మిగడలకు త్రాంతిపడడు
 నీనామరుచిగొన్న నిశ్చలుం డెప్పుడు మధుశూరలపైన మనసుపడడు
 నీనామరుచిగొన్న నీదాసవరు డెప్పు డతిరసాదులమీద నాసపడడు
 నీనామరుచిగొన్న నీనేవకుండు తా మోచాఫలంబుపై మోహపడడు
 నీదునానుంబురుచిగొన్న నిర్మలుండు! నితర రుచులకు నెప్పుడు నిచ్చుపడడు!

నీ కైలజానాథాయ చంద్రార్ధముకుటాయ భవ్యరూపాయ తుభ్యం నమోస్తు
 భుజగశేయూరాయ పురందైత్యహరణాయ భక్తపాలాయ తుభ్యం నమోస్తు
 కైలాసవాసాయ కమనీయ గీత్రాయ పరమేశ్వర్యాయ తుభ్యం నమోస్తు
 వాసవాదిత్యాదివందితచరణాయ ఫాలనేత్రాయ తుభ్యం నమోస్తు
 భక్తజనసేవిత్రాయ తుభ్యం నమోస్తు! యుచు భజించు నీరీతి ననుదినంబుం

నీ చరమకాలంబున శ్రమ చేత నిన్ను నే స్మరణ జేతునో లేదో మరువ కిపుడె
 జేతు నీ స్మరణను జెలగుచు నిత్యంబు కోటిమన్నభరూప కోమలాంగ
 శంభోమహాదేవ శంభోమహాదేవ శంభోమహాదేవ చంద్రబాట
 క్రికంత క్రికంత క్రీకంత సర్వజ్ఞ హరిసుత సూర్యచంద్రాగ్ని నేత్ర
 యుచు నీరీతి నీనామ ముచ్చివంబు! భజన చేయుచునుండు నాభావనుండు!

నీ పుడమిలోపల నేను బుట్టించుకు నీదు సంతత స్మరణ నే సలుపనైతి
 జగతిలోపల నేను జనియించినందుకు సద్భక్తి మీలూజ సలుపనైతి
 నుత్పలలోపల నేను నువయించి భక్తితో పలుమారు మీకథలో బలుకనైతి
 భూమిలో జన్మించి బుద్ధిహీనుండనై చిత్తంబు మీయందు కేర్పనైతి
 గాల మీరీతి వ్యర్థంబు గాగ జేసి! మోహమయితి గరుడింపు దాసపోష!

నీ పద్మభవస్తోత్ర పావనచారిత్రపక్షివాహనమిత్ర ఫాలనేత్ర
 పద్మకమందార సాగరగంధీర మందరాచలధీధీ మలినదూర
 కోటిమన్నభరూప గోత్రాధిపతిచాప పరమపావనరూప ప్రశంయకోప
 శశిమాలిభూషణ శత్రుసంహరణ గజచర్మధారణ కలుషహరణ
 భక్తజనపోష జగధీశ పార్వతీశ! దీశపోషక నను బ్రోవ దిక్కు నీవే!

నీ పాడిగోవుల కోట్లు పదివే లాన్నిగిన నింతైన నీలూజ కీడు రాదు
 చురునాది ముఖకోట్లు సల్పినప్పటికైన నింతైన నీలూజ కీడు రాదు
 దివ్యతీర్థము లెన్ని అరిగివచ్చిన గాని నింతైన నీలూజ కీడు రాదు
 గ్రహణపర్యములందు గజము లెన్నిచ్చిన నింతైన నీలూజ కీడు రాదు
 గాన నీలూజమహిమను గాంచి పొగడ! బ్రహ్మజ్ఞునను శత్యమే పార్వతీశ!

ఆనందరామేశ్వరశతకము.

సీ. పాలు మిగడ లేన పంచదారలకంటె రుద్ర నీనామమే రుచికరంబు
బదరిజంబూద్రాక్షఫలరసంబులకంటె రుద్ర నీనామమే రుచికరంబు
పనసమాతక పిత్తఫలరసంబులకంటె రుద్ర నీనామమే రుచికరంబు
పసుపుధాపరమాన్న సవనీతములకంటె రుద్ర నీనామమే రుచికరంబు
రుద్రనీనామభజనచే భద్రముగను బరమపురుషులు కైవల్యపదవి గనిరి యిరును.

సీ. నీభక్తి లేనట్టి నీచునిజ న్నంబు తామనుండై జేయు తపసి జపము
పతిభక్తి లేనట్టి సతి జేయు వ్రతమును విత్తంబుకొరకైన వేదపఠన
వ్యగ్రచిత్తును జేయు సుగ్రమంత్రజపంబు దుర్మార్గునకు నెచ్చు దొరతనంబు
కనకంబు గొని జేయు కన్యకాదానంబు సంతతిలేని సంసారసుఖము
భక్తిలేకుండ జేయు మీపాదపూజ! వ్యర్థములుగాని జగతిలో సార్థ మగునె! యి.

సీ. క్రిసాంబుజని నిన్ను చిత్తంబులొపల భక్తితో భజించు భవ్యులకును
పురదానవాంతుక భువి నిన్ను నిరతంబు బూజించునట్టి యావుల్యులకును
నిర్మలంజైన నీనిజరూపవిభవంబు బాడగల్గిన మహానుజనులకును
చంద్రఖండోత్తంస సతతంబు నీనామ భజన గావించెడి భక్తులకును
సర్వదా నిన్ను గొనియాడుసరసులకును! మోక్షమరచేతిదై యుండుమోద మొప్ప! యి.

సీ. నీమహిమాంతంబు నే నెరుంగక చేయు స్తుతి యసద్యక మని దోచెనేని
నటైన జగత్తు నధికంబుగా జేయు స్తుతు లెల్ల నవసన్న గతులుగాన
వంభోజబాతాదు లాత్మబుద్ధికొలంపి వలనొప్ప స్తుతియించువారుగాని
నీమహిమాంతంబు నిజముగా నెరిగియు వర్ణింపగలిగినవారు గారు
గాన మది దోచినటుల నీకరుణకొరకు! సన్నతించితి న న్నేలు శక్రవినుభి! యి.

సీ. భుక్తిలోనమెగదా భువిలోన జనులకు దాసత్వములు జేయ దలపవల్సి
దారాశ్వుతభ్రాంతి దగిలియుండగ గదా చేరి నీచుల నేవ జేయవలసె
ధరణిలో జన్మంబు దగలకుండగ గదా సతతంబు మీపూజ సలుపవలసె
గురునిమంత్రంబును గోరకుండగ గదా యజ్ఞానస్థానిలో నణగవలసె
గాన సంసారవారధి గడపి నన్ను! ముక్తునిగ జేయు వేగమే భక్తవరద! యి.

సీ. రాతిలో కప్పుకు మేత నెవ్వ డొసంగి మృగజాతి నెవ్వడు మేపి పెంచె
నడవిపక్షుల్ కెవ్వ దావార మొసంగెను పసుల్ కెవ్వడొసంగి వచ్చితూరి
శ్రీలగర్భములందు కిక్కిల్ల నెవ్వడు లెంచె నడవిమల్లెకు నెవ్వడవు లొసంగె
జలచరాదులకు భోజన మెవ్వ డొసంగె యగవరంబుల కెవ్వ డెవ్వ మొసంగె
ప్రాణికోటుల రక్షించి భయము కాప! కిక్కిమందున నీకన్న నేల్లు గలదె! యి.

సీ. మాతృగర్భమునుండి మహిలోన జనియించి శుకృతకార్యము లన్ని నున్న జేసి
యొరిగుండి కొన్నియు నెరుగక కొన్నియు బహుగ నాస్తిచితి పాతకములు
యనుభవించెడుకాల మతివృత్తరమని పండితుల్ బలుకంగ భయము దోచె
నిని నశించుట కిప్పు డేమైన ధర్మంబు సలుప నా కేమియు కక్తిలేదు
నందివాహన నీచాటు జెందినాను! దురితములు ద్రుంచి నన్ను నీదరికి జేర్చు! యి॥

సీ. నీమహిమాంతంబు నిగమాంతవేద్యంబు బ్రస్తుతింపంగను బ్రహ్మవశమే
నీకీర్తి గొనియాడ నిశ్చలులై నట్టి కేసాదుకు శక్తి జేరగలదె
నీనామదుధుగంబు నీభక్తసేవ్యంబు సారసాక్షునికై న సాధ్య మగునె
సప్రతాపము గాంచి నిజముగా వర్ణింప వేయుగన్నుల గలవేల్పు వశమే
విషయభోగంబులను జనుల్ విట్టివీరి! పరమపావననామంబు బలుక లేరు! యిరును॥

సీ. బహుజన్మములు నెత్తి బాధ జెందుటకంటె గజవైరి గని యుక్తి గనుట మేలు
పెక్కిండ్లు జీవించి స్రుక్కుచుండుటకంటె నదీకు గని మోక్ష మంద మేలు
బహుదుఃఖసంసారబడబాగ్ని బడుకంటె శివు గొల్చి సౌఖ్యంబు జెంద మేలు
దుష్టసేవలు జేసి కష్ట మందుటకంటె మారు గొల్చి రజితాద్రి కరుగ మేలు
తనువు తథ్యంబు గాదని తత్వవిదులు! నిన్ను నేవించి గొల్చి నీలకంఠ! యిరును॥

సీ. పతికుల జేపట్టి పాలించు టని కీర్తి దుర్జనావధి బ్రోవ దొడ్డకీర్తి
బహుదరిద్రుల కెల్ల భాగ్య మిచ్చుట కీర్తి దీకుల బ్రోచుట దివ్యకీర్తి
శరణు జొచ్చితె గొప్పవరము లిచ్చుట కీర్తి భక్తసంరక్షణ భవ్యకీర్తి
మూర్ఖుల రక్షించి ముక్తి నిచ్చుట కీర్తి కృజనసంగము బ్రోవ గొప్పకీర్తి
గాన నపరాధి బహుపాపకలితు న్నన్ను! శివుకుండంగ బ్రోచుట ధన్యకీర్తి! యి॥

సీ. కామదాయని యైన కామధేవు గల్ల బాడిగోవులపైని భ్రాంతి యేల
కామితార్థము లిచ్చు గల్పవృక్షము గల్ల మృదురఫలములపై మన సదేల
దురణంబు శతంధ మధురామృతము గల్ల సద్భోషణములపై చింతయేల
కాంచనాద్రియు మస్తకంబుక్రిందను గల్ల భూవరాహకులకై బారల నేల
నిజముగా మోక్ష మివ్వంగ నీవు గల్ల! నితరదైవంబులను గొల్వ నిచ్చయేల! యి॥

సీ. కపిలగోవులకోటిగహణపర్యయనందు దానంబు జేసిన దాతకైన
బుచ్చరయిత మైనపుణ్యార్థమునందు భూదానములు జేయు బుణ్యకైన
గంగాత్రివేణ్యాదిఘనతీర్థముల కేగి మజ్జనం బొనర్పించుమనజాకైన
నశ్వమేధాదుల నమితంబుగా జేయు యజ్ఞకర్తయైన సోమయాజికైన
భక్తి నీనామ మొకమారు భద్రముగను! బలుకువారికి సమ మైనఫలములేదు! యి॥

- సీ. నీవాడ నని యంటి నిర్వహించు మటంటి పార్వతీనాథ మాంచాహి యంటి
 దీనుడ నని యంటి దిక్కు నీ వని యంటి సతతంబు నన్నేలు సాంబ యంటి
 భక్తలూజ్యాడ వంటి పాలించుదొర వంటి పాతుమాంచారమృగపాణి యంటి
 చూపాతకుడ నంటి పతితపావన యంటి దుష్కృతంబులు వేగ ద్రోలు మంటి
 ప్రాణికోటుల కెల్లను ప్రభుడ వంటి! నన్ను బ్రోచుట నీకిది నాయమంటి! యి॥
- సీ. నిన్ను నే భక్తితో నెంత వేదినగాని నీ శేల దయరాదు నీలకంఠ
 ప్రేమతో నిన్నెంత బిలదినప్పటికై ననుమోరు బల్కు వదేమి నేరమయ్య
 తండ్రికి నేరముల్ తనయులు జేసిన నిమిషకోపమే గాని నిల్వవబోధు
 మరుగు జొచ్చిన నన్ను మన్నించకుండిన దిక్కు నా కెవ్వరు దీనిపోష
 తండ్రిని నీవే జగతిలో దైవ మీవే! దాతవును నీవే నాకును ధానిలోన! యి॥
- సీ. అన్యలనిత్రంబు లపహరింపగ నేర్తు బీదల కన్నంబు లెట్టినేర
 బరులభామియల నే బల్లిబట్టగ నేర్తు బరకాంత లాపదల్ బాపనేర
 బరులను భంగించి బాధపెట్టగ నేర్తు సాధుల మపకృతి సలుపనేర
 బరులకల్కి దుఃఖపడగ నేర్తురుగాని దీనిలకమ్మయల్ దీర్చునేర! ..
 నిట్టిపాపంబు లెల్లను గట్టిగాను! పరిహరించుచు నెఱ బ్రోవు పార్వతీక! యి॥
- సీ. పరకామియల జూచి భ్రమను జెందితిగాని శ్రీకంఠ మీసేవ జేయనైతి
 పరులనిత్రములపై భ్రాంతి జెందితిగాని చెలగి మీపాదయల్ గొలువనైతి
 పరులనిందయు జేయ పరుగులెత్తితిగాని శ్రీసాంబ మీశుంజ జేయనైతి
 నల్లల కియకుండ హని జేసితిగాని విశ్వేశ మిమ్ము నే వేడనైతి
 నాలసి వర్తింతు నింకను తెలివి గల్గి! దుష్టుల బాపి క్షింపు పరమపురుష! యి॥
- సీ. వాసుదేవస్తోత్ర వామభాగకళత్ర సజ్జనావలిమిత్ర సన్నిహిత
 భక్తలూజితపాద ప్రభుశంఖసాదృశ పార్వతీకృతమోద భయవిభేద
 కరిదైత్యమదభంగ కరుణారసాపారగ ఖగళశాంకరధాంగ కలుషభంగ
 భణిరాజభూషణ భక్తాఘపోషణ శశిమాళిధాగణ శక్రుహరణ
 దీనజనపోషవిశ్వేశ దివిజతోష! సాదరంబుగ ననుబ్రోవు వేదవేద్య! యి॥
- సీ. జగతిలో కొన్నాళ్ళు జంతుజాలమునందు బుట్టుచుండ్లియు నేమి పుణ్యముననొ
 మానవజన్మంబు మరి యెత్తి కొన్నాళ్ళు యన్ని వర్షవల్లండు నమరబుట్టి
 నీకటాక్షమువేత నీజముగా నిప్పుడు భూసురజన్మంబు బొందినాగ
 ఇప్పుడు నే మీనాను ముపదేశమిప్పు బొంది నిన్ను జేరద నయ్య నీలకంఠ
 భర్తకాత్త్రంబు లన్నియు దరచి మాడ! దేవ నీసేవకంటెను త్రోవలేదు! యి॥

- సీ. కరటికుంభములపై నురుకుసింగపుష్పిల జూచునే బహునీచకునకములను
కాలాహులను బట్టి కబళించుగరుడుండు పరుగులెత్తునె వానపాములకును
మందారమధుపానమత్త సారంగంబు పోవునే పల్లెరుపూలకడకు
పరిణతసహకారఫలరసంబును గ్రోలుచిలుక యుమైత్తల జేరజనునె
నీదుమహిమను గనుకొన్న నిర్మలండు । నితరవేల్పుల గొనియాడ నిష్టపడున్మయి॥
- సీ. అర్థులందరికంటి కగపడన్పుడంగ కొండమీదికి నెక్కి పండినావు
యాచకావళి నిన్ను జూచి వేడకయిండ్లకాలభైరవదేవు నేలినావు
భక్తసంఘము సమీపమునకు రాకుండ భుజగేంద్రముల నీవు తూనినావు
కమలాక్షునకు నైన సమ మను గాకుండ నగ్నాంగజానిపై యమీరినావు
ఇట్టివాడవు గాన నే నెట్లు నిన్ను । గన్నులను జూచి మ్రొక్కుదు గరళకంఠయి॥
- సీ. భుజగేంద్రభూష నీభుజపగాక్రమ మెల్ల వసుధలో మృత్యుదేవతకు నెరుక
నాగేంద్రవీర నీనామమాధుర్యంబు సకలంబు పరమహంసలకు నెరుక
చంద్రశేఖర నీదు నరణసామర్థ్యంబు ధరణిలో దశకంఠవసుజ కెరుక
నిజయుగా నీఫాల నశ్రవణావంబు శంఖరాంతకపంచశరని కెరుక
శేషభూషణ నీపాదసేవకులం । మోదకిరమైన సామ్రాజ్యమొత్త మెరుక । యి॥
- సీ. తమవులో ప్రాణముల్ దాటించుడెను వేళ మనసులోపల నిన్ను మరువకుండ
బ్రణవపంచాక్షరి పతన జేయుచు నిన్ను ధ్యానంబు జేసిన్మృత్యుభయముడు
నిమిషంబులో నీదునిలయుంబు జేరును యమలోకమున నేగి శ్రమనుపదడు
బహుజన్తకృతపుణ్యపాపాకవశంబున సజ్జనసాంగత్యసరణిచేత
నీదుమోక్షంబు జెందంగ నేర్చుగాని । మృచ్ఛనకు ముక్తి దొరుకుట దుర్లభంబు॥
- సీ. జగతిలో నాదగు ప్రవృత్తాంకంబు విన్నవించెద మీకు విశదముగను
యవనిలో కొన్ని నా శృజ్జావశమున నాటవూటలచేత నాడుతుంటి
తరువాత కొన్నాళ్లు తరుణిరకుండనై మదనుచే దేహంబు మరచియుంటి
బిమ్మట కొన్నాళ్లు ప్రియముతో సంసారవశధిలోపల జిక్కి మునిగియుంటి
జేరితిని నేడు నీపదాంభోరుహముల । నిర్మలాత్మనిగా జేయు నిగమవేద్య । యి॥
- సీ. ధరణిధన్వంతరి దయ చాల్చి గల్గితే దేహబాధ్యము లెల్ల దీరునట్లు
రక్షింప దాతయా రాజును గనుకొన్న దీర్ఘమెల్లను దీరునట్లు
సద్గురూత్తముద్దయ సతతంబు గలిగిన జేరి ముక్తికి ద్రోవ జెప్పనట్లు
కల్పభూజంబుల కడ కర్థి జేసిన కోరికకోరికల్ దీరునట్లు
నీకటాక్షంబు నాయుండు నిండుగాను । గల్గియున్నను మోక్షంబు గాంతు నేను॥ యి॥

సీ. దేహ మస్థిర మని కలియజాలగ లేదు యిండుక నీమాయ గెరుగ లేదు
 మూడవస్థలలోన మునిగి కేలగ లేదు వనితలపై వాంఛ వదలలేదు
 కామానిషద్వర్గము జయింపగ లేదు నీయందు సదృశి నీలువలేదు
 యభిమానరహితుడై యాస మానగ లేదు తాను బ్రహ్మ మటంచు వలపలేదు
 బుద్ధిహీనుండు మూర్ఖులపొందు గూడి । భ్రష్టుడై పోవు నుర్విలో గవ్వపడుచు । యి॥

సీ. ఘటము దా నెంతయు గాపాడినను గాని మరణకాలంబున మడిసిపోను
 ఘనక్షైత్ర్య లెందరు గల్గినప్పటికైన మరణకారణవ్యాధి మాన్యులేరు
 శల్లిదండ్రులు సతీతనయు లావులు గూడి ప్రాణమూర్ఖ బోకుండ బట్టలేరు
 గోటకొద్దిధనంబు గూడబెట్టినగాని గుడ్డిగవ్వైనను గూడరాదు
 ధరణిలో దాను కేసినధర్మ మొకటెవదలకుండ సహాయ్యమై వచ్చుచోడు । యి॥

సీ. పరమేశ నావంటిభక్త జనంబులు కోటిసంఖ్యలు విష్ణు గొలుచుచుండ
 దండిగా భక్తులు దగిలి యుండుటచేత మరగ పోకుము నన్ను మానివండ్రి
 పదిమందితో నన్ను భక్తునిగానెంచి పాలించు వేగమే భక్తవరద
 శరణు జొచ్చితి మీదుచరణంబులకు మ్రొక్కి కరుణించి నీ బ్రోవు గరళకంఠ
 భక్తజనపోష జగధీశ భవవివాళ । పార్వతీశ్వర పశ్యేత్ పరమపురుష యి॥

సీ. పలుమారు మీకధర్మ పలుకుచుండెనువాడు పరుషవాక్యము లేమి పలుకబోదు
 భక్తితో విష్ణున భజనజేసెనువాడు నన్యతవాదము లేమి నాడబోదు
 ముక్తికొరకును మీకు మ్రొక్కి గొల్పెనువాడు భక్తిహీనులతోడ బలుకబోదు
 యాసక్తి చే విష్ణు ననుసరించెనువాడు దుష్టసంగతి కన్న దిష్టపడదు
 ఇన్ను మనమున నమినీతిపరుడు యిశ్వవేల్పుల గొనియాడ నిచ్చుపడదు । యి॥

సీ. తల్లివైనను నీవె దండ్రవైనను నీవె దైవమైనను నీవె ధన్యవంత
 క్రూరాత్ము డని నన్ను కోపించి నాడక తప్పు లన్ని క్షమించు దానపోష
 మోక్షంబుకొరకును మ్రొక్కినందుకు చాల చేపట్టి నను గావు శేషభూష
 నీకటాక్షమునకు నేను బాత్రుండనై గొలుచుచుంటిని విష్ణు కోర్కె లలర
 ముక్తిదాయక నావంటి మూర్ఖజనుని । తిప్పకుండగ బ్రోచుట గొప్పకీర్తి । యి॥

సీ. శంకరగౌరీశ, చంద్రశేఖరసాంబ పార్వతీశ మహేశ్వర భవవివాళ
 పద్మధవార్చిత పరమేశ జగధీశ భక్తవత్సలగోటిభక్త మతేజ
 దానపోషకమృత్యుదిర్ఘవిభంజన గజదానవాంతకకలుషహరణ
 సద్భక్తమందార సాగరిగచ్ఛత్రిపురాసురాంతక దివిజపోష
 హరళతకోటిసమసూపమేరుచ్ఛాళ దీనపోషక నను బ్రోవ దిక్కునీవె । యి॥

- సీ. గగనంబునై నెక్కి గంతులేయగవచ్చు నల్లిలోపల నీదులాడవచ్చు
బర్వతంబులబట్టి బంతులాడగవచ్చు గాలిమృత్యువునైన దోలవచ్చు
బుడమి వ్రక్కలు గాగ బూని నేయగవచ్చు ద ప్రతాపంబైన ద్రావవచ్చు
పద్మభాండముల్ బగలగొట్టగవచ్చు పుడబాగ్ని భక్షించి బ్రతుకవచ్చు
బుడమిలో మూర్ఖులకు జ్ఞానబోధ తెలుప! బ్రహ్మకై నను వశమానె పార్వతిశ! యి॥
- సీ. సర్వకాత్త్రంబులు సాధింపగవచ్చు గొట్టకొద్దిధనంబు గూర్చవచ్చు
నవనిలో పనులెల్ల నభ్యసించగవచ్చు గనకబుతో గుళ్లు గట్టవచ్చు
గామాదివద్యర్థకము జయింపగవచ్చు దీర్ఘయాత్రల కెల్ల దిరుగవచ్చు
నీమలాత్రయముపై నిచ్చ మాచగవచ్చు సద్యోశంబులు కోటి సలుపవచ్చు
వాసవాదిత్యగురురమావలరుకైన! నిన్ను వర్ణింప వశమానె నిగమవేద్య! యి॥
- సీ. బండరాతిని జేరి పండితి వీది యేల మాంసతూలికతల్ప మరయు లేదె
ఫణిభూషంబులు భరియించితి వదేల నవరత్న మయభూషణములు లేవె
బక్కయెద్దురు బట్టి నెక్కి సాగితి వేల గజతురంగాందోళికములు లేవె
కాలకూటవిషంబు జలించితి వదేల నయముగా మద్రసాన్నములు లేవె
నీకటాక్షులు ప్రసరింప నిర్ధరా! ధన్యులగు చుండ నీకింత దైన్యమేల! యి॥
- సీ. నీకుపచారముల్ నేను జేసేదనంటె నా కేమి దోచదు నాగభూష
యభ్యంగింపాన మాచరించెదనంటె తలమీద గంగను దాల్చినావు
యౌత్తరీయంబుల నుతికి తెచ్చెదనంటె గజచర్మములెగాని కట్టబోవు
వంటకంబులు జేసి వడ్డింతు నని యంటె కాలకూటమె నీకు గ్రాస మయ్యె
పాదసేవను జేయంగ భ్రాంతిపడితె! ఫణుజువాన్యపించి యున్న విపరమపురుష! యి॥
- సీ. శంకర నీసేవ సతతంబు గల్గితే దుష్టాధిపత్యంబు దొరికినట్లు
భక్తితోచిత నిన్ను భజియింప గల్గితే భూల్లోకమంతయు నేలినట్లు
సర్వదా నీలూజ సలుపంగ గల్గితే యీశమహాకంబు లేలినట్లు
ముదముతో నను గాంచి మొక్కుంగ గల్గితే కైలాసవాసంబు గల్గినట్లు
గాన నాయందు నీకృప గలుగజేసి! దరిశనం బిచ్చి రక్షించు ధన్యచరిత! యి॥
- సీ. వీరుల నీకథల్ వివగల్గితే చాలు బెద్దకుండలములు బెట్టినట్లు
కరముల నీలూజ గావించితే చాలు దొడ్డకంకణములు దొడగినట్లు
గళముతో స్పర్శకు గావించితే చాలు కంఠభూషణములు గల్గినట్లు
మూర్ధంబుతో నీకు మ్రొక్కుగల్గితే చాలు గన్మకరీరీతులు గల్గినట్లు
మనసులోపల సతతంబు మరువకున్న! భువిని మ్మియుగోల్పు సర్వభూషణములు! యి॥

సీ. సాధుసజ్జనులతో జగదమాడుట కీడు గురుని దూషించుట గొప్పకీడు
యగ్రజస్తులతోడ నన్యత మాడుట కీడు పక్షసాక్షిశృంబు పలుక కీడు
యన్యకామియలతో హాస్య మాడుట కీడు చేరి నీచుల నేవ జేయ కీడు
సభలోపలను జేరి చాడి జెప్పుట కీడు మిత్రుని ద్రోహంబు మిగుల కీడు
పరమమూర్ఖత నీదగుభక్తవరుల । నిందగావించుమనజాలపాండు కీడు! యి॥

సీ. శివభక్తులను నింద నేయకుండిన జాలు సకలాగమంబులు చదివినట్లు
సత్కార్యవిఘ్నముల్ సలుపకుండిన చాలు జయనాదియాగముల్ సలిపినట్లు
భిక్షుంబు బెట్టి దప్పించకుండిన జాలు పేర్కొనో సత్రముల్ బెట్టినట్లు
కోరి పెండిలి జెడకొట్టి కుండిన జాలు నెలమి కన్యాదాన మిచ్చినట్లు
నిన్ను బూజింప మది నోర్చి యున్న జాలు సర్వకాలంబు నీచుజ సలిపినట్లు! యి॥

సీ. గుడ్డివానికి మంచి గొప్పయద్దము గల్గ జూచునా తనముఖమందరంబు
కుష్టుమందున కెట్టికలవధూమణి గల్గ గామంబు దీర్చునా కాంక్షదీర
నలిలుబునకు చాలనర్థంబు గల్గితే జెలిమితో ధర్మంబు జేయగలడె
కుంటివానికి గొప్పగుఱ్ఱంబు గల్గితే శత్రుతో తనశక్తి నెక్కగలడె
భక్తి మీయందు లేనట్టిపామరునకు । దివ్యమంత్రంబు గల్గ సాధించగలడె! యి॥

సీ. చేరి నీచులమాట చెవియొగ్గి విను తెల్ల నీరు మూటగ గట్టి నిలిపినట్లు
తంత్రగొట్టులమాట దలయూచి విను తెల్ల లో తెరుంగక గొప్పనూత దిగుట
గుష్టులమాటకు నిష్ట మందుట నెల్ల గలలోన మేలు దా గాంచినట్లు
గుణవిహీనులమాట గురి జేసి విను తెల్ల గొడ్డుగోవులపాలు గోరినట్లు
కదసి మిచ్చును బొగడని కవనమెల్ల బాసనములోన వెన్నెల గాంచినట్లు! యి॥

సీ. పార్వతీభరినామభజనానలంబుచే గలుపాటవుల నెల్ల హల్చువచ్చు
బరమేశ్వర గ భాస్కరప్రభలచే నజ్ఞానతిమిరంబు నడపవచ్చు
నాగభూవంశుభక్తి నావచే సంసారవార్ధి చాటగవచ్చు వరసగాను
శంకరదేవుని పురణామృతంబుచే బలువై నక్షుద్భాద భాపవచ్చు
గాన నీశక్తి కుజులు గానలేక । బద్ధులై బాధపడుదురు బుద్ధి లేక! యిరును॥

సీ. ఓశంకరామని యొకమారు బల్కితే పాపజాలము లన్ని భస్మ మగును
నొసర రెండవమారు నోశంకరా యన్న దుశ్శిష్యులు తెల్ల చొలిగి చనును
చెలిగి మూడవమారు శ్రీశంకరా యన్న బలువుగా భాగ్యసంపదలు గల్గు
జేరి నాలవమారు శ్రీశంకర యన్న స్వర్గాధికారంబు సంభవిండు
స్థాంతరము నీదగుభజన దా సలుపునట్టి పుణ్యపురుషులు మోక్షంబు తొందు తరుడె! యి॥

సీ. చిత్తంబు మీపాదసేవ గోరుచునుండు భావంబు మీనామభజన గోరు
గరములు మీలూజ గావింపగా గోరు మూర్ధంబు మీకును మ్రొక్క గోరు
జిహ్వా మీ స్థరణను జేయగోరుచు నుండు వీనులు మీకథల్ వినుట గోరు
గన్నులు మీమూర్తి గన్వొనగా గోరు కాయంబు మిమ్మున గలయు గోరు
బుద్ధి మీ నుండు సతతంబు బూనియుండు! గాన నను బ్రోవు వేగమే కలుచువారణ!యి

సీ. పరమందు యమునిచే బాధ నొందిగ లేక జడ్డిసి వేగమే నీదుచరణములకు
సాష్టాంగముగ ననుసారముల్ గావించి సత్పతిం చెడి నేను సాంబ నిన్ను
రక్షించు రక్షించు రక్షించు! వేగమే చంద్రిఖండోత్తంస శరణు శరణు
పాదభక్తుని నన్ను బాలించకుండెన పరులు నా కెవ్వరు పరిమళిరుచు
దుష్కృతంబులు వేగమే దొలగజేసి! నిత్యపద విచ్చి నను బ్రోవు నిగమవిమల!యి॥

సీ. శ్రీసాంబమూర్తిని నేమింపగల్గితే నిరుపేద కర్ణంబు హరికినట్లు
నీలకంఠుని మది నిరతంబు దలచితే నింద్రసింహాసనం బెక్కినట్లు
ఫాలలూచు పూజ పలుమారు జేసితే నీలేమలూకంబు లేలినట్లు
కైలాసవాసుని గన్నుల జూచితే నరచేత మోక్షంబు నందినట్లు
గాన నీయందు సద్భక్తి గలుగజేయు! సదురుని జూపి రక్షింపు సదయహృదయ!యి॥

సీ. సర్వకాస్త్రంబులు జదువు సజ్జనుడైన దశదానములు జేయు చాతయైన
కన్యకాదానముల్ గావించు ఘనుడైన విశ్రుల బూజించు విబుధుడైన
నిత్యసక్కర్తాది నియమవంతుండైన సత్యవాక్యము బల్కు సరనుడైన
నిరతాన్నదానంబు నెరవేర్చు నరుడైన నుపవాసయులు జేయు తపసియైన
జ్ఞానయుని నిన్ను గానని మాంపుండు! మూర్తి జెందంగ నేరదు భక్తవరద! యిరును.

సీ. శ్రీసాంబ నిన్ను నాచిత్రాబ్జిహ్వదుర గదలకుండంగను గట్టివేసి
మోక్ష మిచ్చినదాక మ్రొక్కుచుండును గాని కట్టణింపకుండిన గతలనియును
మాయ చేతను నీవు మరిలిపోయితివేని వెదకి మిమ్మును బట్టి వేడుకొందు
వేడినప్పటికైన వెదలిపో దలచితే భక్తితో పాదమూల బట్టుకొందు
దయకు నిధిమి నినుచాలదలయియున్న నిన్ను జిక్కుల బెట్టుట న్యాయ మగునె!యి.

సీ. కనక పీఠంబున శునకంబు నుంచితే గూర్చుండునా పూర్వగుణము మాని
గుడ్డగూబు దచ్చి గూటిలో బెంచితే పలుకు చుండునె రామచిలకవలెనె
పంజరంబున గాకిపక్షి నుంచిన లెస్స కూయునే కోయిలకూతవలెను
మద్యపానికి మోక్షమంత్రంబు జెప్పితే జపము జేసుకొగొప్పతపసివలెను
నీచుహిను నెంతజెప్పిన నీవనరుడు! పూజ జేసునె నిను పుణ్యపురుషువలెనె! యి.

- నీ. పాములతో జెల్లి బాంతుకుండినయట్లు పులులతో స్నేహంబు బొందినట్లు
మకరంబు గల్గిన మడుగు జొచ్చినయట్లు శ్రీలతో వైరంబు జేరినట్లు
యేటియొద్దైన మంచియట్లు గట్టినయట్లు చేసినయట్లు జేసినట్లు
భాగ్యవంతులతోడ పంతు మోడినయట్లు పరకాంశలను బల్లి బట్టినట్లు
జగతి నీధ కవరులు దుర్జనులతోడ! జెలిమి జేసిన నెల్లడైన జేటువచ్చు! యి.
- నీ. నీధ కవరులను నెదురేగి సాష్టాంగదండ మర్పించిన ధన్యు డొకడు
భక్తితో నెవరైన బలుకంగ నీకధలో వినయంబుతో విను విబుధు డొకడు
తనమందిరముకు నీదాసులు జనుదేర బూజించునట్టి యోపుణ్యు డొకడు
నేర్పుతో నెవరైన నీన్ను బూజింపంగ సంతోషమున వాడు సరను డొకడు
ఇట్టివారల పుణ్యంబు నెంచ వసమె! వారలకు గల్గి స్వర్గంబు వసుధలోన! యి.
- నీ. దండ మొక్కటి నీకు దశరథా త్తజమిత్ర రెండుదండంబు లుద్దండలేజ
మాడుదండంబులు మూరహారాత్మికపాద నాల్గుదండంబులు నాగభూష
పదియొదండంబులు పద్మభవస్తోత్ర సూరుదండంబులు మేఘచాప.
వేయొదండంబులు విబుధసేవికపాద లక్షదండంబులు దక్షమరణ
కోటిదండంబు లర్పించు కోర్కెదీర! మోక్ష మిప్పించి రక్షించు మోదయునన! యి.
- నీ. పలుబాధ్యములకు నీధజన జేసెదగాని వెల బెట్టి మందులు వెనుకబోను
సర్పదమ్మనుమ నీస్తరణ జేసెద గాని మంత్రగాళ్ళను జేర మనసుపడను
పైకావముకు మంత్రభస్మ ధారణగాని కుటిలరక్షలు జేయ గోరబోను
దారిద్ర్యమునకు నీధ్యాన మొరల్చెద గాని యశ్యుల ద్రవ్యకాంక్ష వేడ
గల్గితివి నాకు ఘోభిషగ్వరుడ వీవు! ప్రేమకమ్మములకు నింక జడియబోను! యి.
- నీ. సంతతంబును నీదు సత్కీర్థన వినుచుండి పులకాఢపరము మేన బాధమువాడు
నిను గ్లాంచి జేగమే నియమంబుతోడుత సకలౌపచారమూర సలుపువాడు
నీధకులను కండనిండ వానియు జేగ మూర్తితో వారల గొలుచుబాడు
సాధుసజ్జనులకు సదుపాయ మగునట్లు చెలగుచు భుజియుంప జేయువాడు
సంతతము నీదు భక్తిని సలుపువాడు! పరమపురుషుండు భక్తుండు పావనుండు! యి.
- నీ. నీలకంఠునిసేవ నియతిలో గానించి చేరి బూజించుడీ శ్రీఘ్రముగను
వామదేవుభక్తి పదలక సంతతంబు భజనగాని! చుడీ భద్రముగను
గరభకంఠునిపాదకనులయలను గొల్పి స్తరణను సల్పుడీ పరఃసముగను
శంకరదేవునిచరణంబులకు మోక్తి వినుతించు చుండుడీ వేగముగను
యనుచునీరీతి మూర్ఖుల కనుదినంబు బాధ పడకుండబెల్పుడు బోధజేసి! యి.

సీ. కష్టహానపులార నిష్కాజేయదీ నీలకంఠునిసేవ నిత్యముగను
భక్తితో వ్రేయులార భావించు చుండుదీ గరళకంఠునిచాడక మతిమూలనీ
శ్రమతోడ జనులార శ్రద్ధగా జేయదీ శంకర పురణను పరమమగను
ప్రేమతో ప్రజలార ప్రణయముగా జేయదీ వామదేవునిలూజ కరస్పగాను
యెరుచు కుజకుల కిబ్బంగి నాదరమున! దలుపుచుండును మహిలోను జేటపర్చెడియి.

సీ. ఉపవాసయులతోడ తపము జేసినగాని కల్లునే నీసేవ గల ఫలంబు
తీర్థయాత్రల కల్ల దిరిగివచ్చినగాని గల్లునే నీసేవ గల ఫలంబు
సద్యోతంబులు చాల సల్పియుండిన గాని గల్లునే నీసేవ గల ఫలంబు
చేరి యజ్ఞము లెన్ని జేసినప్పటికైన గల్లునే నీసేవ గల ఫలంబు
కానలో కందమూలాపికములు దినుచు! నిన్ను భావింపకుండిన నేమి ఫలముయి.

సీ. శివ నీదులూజయు సిద్ధింపగా జేయు సాలోక్యపదవిని సత్యముగను
శివమహాదేవతసేవ కీర్తనలచే సామీప్యపదవి దా సంతరించు
నీభక్తసాంగత్య నిత్యసంభాషణ సారూప్యమును నిచ్చు సంతతంబు
తగిలి చరాచరాత్మకతను భ్యాసంబు సాయుజ్యపద మిచ్చు సాఖ్యముగను
నాకు సిద్ధించె నిల్పెడు నాగభూష! నే కృతార్థుడ నైతి నిజముగాను! యిరును.

సీ. గన్నులు గల్గిన ఘనఫలంబునకు నీనుండరంబగుమూర్తి జూడనైతి
గర్లద్యయంబును గలఫలంబునకు నీసత్కథాశ్రవణంబు సలుపనైతి
మాస్తయుగంబు నా కమరిన ఫలముకు శ్రద్ధగా మాలూజ జరుపనైతి
జిహ్వ గలిగిన ఫలసిద్ధికి మీనామపదములు తరుచుగా బలంకనైతి
శిరమగలఫలమునకు నీక్షీలని మీ మ్రొక్కగా జాలలేనైతి మోదమునను! యి॥

సీ. వీనులు మోక భల్ వినరుచుండును కన్నులు మిమ్ము మిమ్ము గానగోరు
మాస్తయుగంబు మి మ్మర్చింపగా గోరు జిహ్వ మి పురణము జేయగోరు
మనసు మి మ్రేల్పెడు మరువకుండగ గోరు చిత్తంబు మిమ్మున జేరగోరు
మూర్తంబు మీకును మ్రొక్కుచుండగ గోరు ముదముతోడుత బుద్ధి ముక్తిగోరు
భావ మెల్లను మీపాదభక్తియందు దగిలియుండగ గోరును ధన్యచరిత! యిరును.

సీ. పుడమిలోపల కొండేలూ కొండయదాను దతిభక్తి జెప్పిన శత మెరుదు
భక్తితో పరియించు పరమపావనులకు బుష్టుకంబున వ్రాయు ఘట్యులకును
వీనుల కింపుగా విను భక్తజనులకు ధరి నచ్చు గూర్చిన ధన్యులకును
ఆయురారోగ్యంబు లైశ్వర్యమును గల్గి సంకల్పసిద్ధిని జయము నొంది
పుత్రపౌత్రాభివృద్ధిని బొంది రుదిన! ముక్త లగుదురు మీరు జేరి భక్తజరద! యి॥

- నీ. సాయలతో జెల్లి బాయకుండినయట్లు పులులతో నేమరలు బొందినట్లు
చుకరంబు గల్గిన మడుగు జొచ్చినయట్లు స్త్రీలతో వైరంబు జేరినట్లు
యేటియొద్దన మంచియట్లు గట్టినయట్లు చేసినచులనవ జేసినట్లు
భాగ్యవంతులతోడ పంక మాడినయట్లు పరకాంశలను బిల్లి బట్టినట్లు
జగతి నీభ కవరులు దుర్జనులతోడ! జెలిమి జేసిన నెపుడైన జేటువచ్చు! యి.
- నీ. నీభ కవరులకు నెదురేగి సాష్టాంగదండ మప్పించిన ధన్యు డొకడు
భక్తితో నెవరైన బలకంగ నీకథల్ వినయంబుతో విన విబుధు డొకడు
తనమందిరముకు నీదాసులు జనుడేర బూజించునట్టి యీపుణ్యు డొకడు
నేర్పుతో నెవరైన నీన్న బూజంపంగ సంతోషమున వాడు సరను డొకడు
ఇట్టివారల పుణ్యంబు నెంచ వనమె! వారలకు గల్గు స్వర్గంబు వనుభలోన! యి.
- నీ. దండ మొక్కటి నీకు దశరథా త్రజమిత్ర రెండుదండంబు లుద్దండలేజ
మాడుదండంబులు మురమా రాత్రితపాద నాల్గదండంబులు నాగధూమ
పదియందండంబులు పద్మభవస్తోత్ర నూరుదండంబులు మేఘచాప.
తేయందండంబులు విబుధ నీవీతపాద లక్షదండంబులు దక్షహరణ
కోటిదండంబు లప్పించు కోర్కెదీర! మోక్ష మిప్పించి రక్షించు మోదమునన! యి.
- నీ. పలుబాధ్యములకు నీభజన జేసెద గాని వెల బెట్టి మందులు వెనుకబోను
సర్పదమ్మును నీ స్మరణ జేసెద గాని మంత్రగాళ్ళను జేర మనసుపడను
పైకాచముకు మంత్రభస్మ ధారణ గాని కుటిలరక్షలు జేయ గోరబోను
దారిద్య్రమునకు నీధ్యాన మొనర్చెద గాని యశ్యుల ద్రవ్యకాంక్ష వేడ
గర్జిల్చి నాకు ఘోభిషగ్వరుడ నీవు! ప్రేమగుప్తములకు నింక జడియబోను! యి॥
- నీ. సంతతంబున నీదు సత్కథల్ వినచుండి పులకాదవరము మేన బొడమువాడు
నిను గూంచి జేగమే నియమంబుతోడుత సకలోపచారముల్ సలుపువాడు
నీభక్తులను కండనిండ వాచియు జేగ కూర్చితో వారల గొలుచువాడు
సాధుసజ్జనులకు సదుపాయ మగునట్లు చెలగుచు భుజియుంప జేయువాడు
సంతతము నీదు భక్తిని సలుపువాడు! పరమపురుషుండు భక్తుండు పావనుండు! యి.
- నీ. నీలకంఠునిసేత నియతితో గావించి చేరి బూజించుడి శ్రీమయగను
వామదేవుభక్తి వదలక సంతతంబు భజనగామియిచ్చుడి భద్రముగను
గరభకంఠునిపాదకమలపులులను గొల్చి స్మరణను సల్పుడి సర్వసముగను
శంకరదేవునిచరణంబులకు మోక్కి వినుతించు చుండుడి వేగముగను
యనుచునీరీతి మూర్ఖుల కనుదినంబు బాధ పడకుండబెల్పుడు బోధజేసి! యి॥

- సీ. కష్టమనవులార సద్ధగా జేయుడి నీలకంఠుని నేవ నిత్యముగను
భక్తితో వ్రేయులార భావించు చుండుడి గరభక రంఘుని పాదక మలములను
శ్రమతోడ జనులార శ్రద్ధగా జేయుడి శంకర పురణను పరముగను
ప్రేమతో ప్రజలార ప్రేమముగా జేయుడి నామదేవుని లాజ పరస్థగాను
యమచు కుజమల కిబ్బంగి నాదరమున! చలుపుచుండును మమిలోను దేవదేవ! యి॥
- సీ. ఉపవాసమలతోడ తపము జేసినగాని కల్లునే నీ నేవ గల ఫలంబు
తీర్థయాత్రల కల్ల దిరిగివచ్చినగాని గల్లునే నీ నేవ గల ఫలంబు
సద్వ్రతంబులు చాల సర్వయుండిన గాని గల్లునే నీ నేవ గల ఫలంబు
చేరి యజ్ఞము లెన్ని జేసిపట్టికైన గల్లునే నీ నేవ గల ఫలంబు
నానలో కందమూలాపికములు దినుచు! నిన్ను భావించుకుండిన నేమి ఫలము! యి॥
- సీ. శివ నీదులూజయు సిద్ధింపగా జేయు సాలాశ్యపదవిని సత్యముగను
శివమహాదేవతినేవ కీర్తనలచే సామీప్యపదవి చా సత్యవిచు
నీభ క్తసాంగత్య నిత్యసంభాషణ సారూప్యమును నిచ్చు సంతతంబు
తగిలి చరాచరా త్కతను ధ్యానంబు సాయుజ్యపద మిచ్చు సౌఖ్యముగను
నాకు సిద్ధించె నిప్పుడు నాగభూష! నే కృతార్థుడ నైతి నిజముగాను! యిరును॥
- సీ. గన్నులు గల్గిన ఘనఫలంబునకు నీనుండరంబగుమూర్తి జూడనైతి
గర్లద్యయంబును గలఫలంబునకు నీసతే-భాశ్రవణంబు సలుపనైతి
హస్తయుగ్లంబు నా కమరిన ఫలముకు శ్రద్ధగా మీలూజ జరుపనైతి
జిహ్వ గలిగిన ఫలసిద్ధికి మీనానుపదములు తరుచుగా బలుకనైతి
శిరముగలఫలమునకు నీశీతిని మీ మొక్కగా జాలలేనైతి మోదమునను! యి॥
- సీ. వీనులు మీకథలో వినగోరుచుండును కన్నులు మీమూర్తి గానగోరు
హస్తయుగ్లంబు మీ ముద్దింపగా గోరు జిహ్వ మీ పురణను జేయగోరు
మనసు మీ మైప్పుడు మరువకుండగ గోరు చిత్తంబు మిమ్మున జేరగోరు
మూర్తంబు మీకును మొక్కచుండగ గోరు ముదముతోడుత బుద్ధిము కిగోరు
భావ మెల్లను మీపాదభక్తియందు దగిలియుండగ గోరును ధన్యచరిత! యిరును॥
- సీ. పుడమిలోపల కొండేలొ కొండయదాను దతిభక్తి జెప్పిన శరీర మెరుదు
భక్తితో పరియించు పరమాపావనులకు బున్దుకంబున వ్రాయు భుజ్యులకును
వీనుల కింపుగా విను భక్తజనులకు ధర నచ్చు గొప్పైన ధన్యులకును
ఆయురారోగ్యంబు లైశ్వర్యమును గల్గి సంకల్పసిద్ధిని జయము నొంది
పుత్రహస్తాభివృద్ధిని బొంది తుదిని ముక్త లగుదురు మీరు జేరి భక్తచరణ! యి॥

అనందరామేశ్వరతత్వము.

- క. కనుధ కొండేతూడి భంకాభిచ్ఛిచ్చుదుడు చలనయామాత్మ్యండు జననమొంది
 నేకుంట్నాత్మను కేళి క్షిరామృతాత్మని భక్తితో వ్రాసెను బ్రహ్మవిదుడు
 యాయన సత్సత్తి యైన సాధ్వీమణి రమణాంబ యను వధూరత్న మొత్తు
 నాదంబుల కెల్పు కథియదం బొనరించు నుతులు నల్లర నుందు బాధ నేను
 నాజవనుతుండ గొండయ్య నామ ధరుడ! గౌతమసగోత్రజాం డను గవివర్ణుండ
 యిరునుతుండ నివాసుండ ధరణీసురుడ! కివుని భక్తుండ శంకర సేవకుండ.
- గీ. అక్షణగ్రంథములయందు దక్షు లైన! సరసకవులార మీకు నే పంఠతంబు
 మ్రొక్కి- వేడెద మీరును ముఖ్యముగను! తల్పు లున్నను దిద్దుడీ యొల్పుగాను.
- గీ. సర్వజిన్నామవత్సర చైత శుద్ధ! విదియ శనివారదినమున నుదయమునకు
 కొండేతూడ్యస్వయం దగు కొండయాభ్యు! చేత రచియింపబడెను యీసీసతతము.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శ్రీ అనందరామేశ్వరార్పణమస్తు.

సంపూర్ణము.

